

Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE SĄDU (dziewiąta izba)

z dnia 19 września 2018 r.*

Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie i zadośćuczynienie – Klauzula arbitrażowa – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Personel misji międzynarodowych Unii – Następujące po sobie umowy o pracę na czas określony – Konkurs wewnętrzny – Bezstronność komisji konkursowej – Nieprzedłużenie umowy zawartej na czas określony – Częściowa zmiana kwalifikacji skargi – Odpowiedzialność umowna – Odpowiedzialność pozaumowna – Szkoda majątkowa i krzywda – Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części oczywiście pozbawiona podstawy prawnej

W sprawie T-242/17

SC, reprezentowana przez L. Moro oraz A. Kunst, adwokatów,

strona skarżąca,

przeciwko

Eulex Kosowo, z siedzibą w Pristinie (Kosowo), reprezentowanej przez E. Raoult, adwokat,

strona pozwana,

mającej za przedmiot, po pierwsze, oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie odrzucenia jej kandydatury w zorganizowanym przez misję Eulex Kosowo w 2016 r. konkursie wewnętrznym na stanowisko prokuratora (konkurs EK30077) oraz decyzji misji Eulex Kosowo w sprawie nieprzedłużenia jej umowy o pracę na czas określony; po drugie, oparte na art. 268 TFUE żądanie naprawienia szkody majątkowej i krzywdy, których skarżąca miała doznać ze względu na naruszenie przez misję Eulex Kosowo swoich zobowiązań pozaumownych; oraz po trzecie, oparte na art. 272 TFUE żądanie naprawienia przez misję Eulex Kosowo szkody poniesionej przez skarżącą wskutek naruszenia przez misję Eulex Kosowo swoich zobowiązań umownych,

SĄD (dziewiąta izba),

w składzie: S. Gervasoni, prezes, L. Madise i R. da Silva Passos (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: E. Coulon,

wydaje następujące

* Język postępowania: angielski.

Postanowienie

Okoliczności powstania sporu

- 1 Misja Eulex Kosowo została utworzona w drodze wspólnego działania Rady 2008/124/WPZiB z dnia 4 lutego 2008 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, Eulex Kosowo (Dz.U. 2008, L 42, s. 92, zwanej dalej „Eulexem Kosowo”). Wspólne działanie 2008/124 było wielokrotnie przedłużane. Decyzją Rady 2014/349/WPZiB z dnia 12 czerwca 2014 r. zmieniającą wspólne działanie 2008/124 (Dz.U. 2014, L 174, s. 42) i mającą zastosowanie do okoliczności faktycznych niniejszej sprawy zostało ono przedłużone do dnia 14 czerwca 2016 r.
- 2 Skarżąca, SC, była zatrudniona przez misję Eulex Kosowo w charakterze prokuratora na podstawie pięciu kolejnych umów o pracę na czas określony (contrats à durée déterminée, zwanych dalej „CDD”) w okresie od 4 stycznia 2014 r. do 14 listopada 2016 r. Dwie pierwsze CDD zawierały klauzulę arbitrażową, zgodnie z którą spory wynikające z umowy lub z nią związane miały być rozstrzygane przez sądy w Brukseli (Belgia). Trzy ostatnie CDD przewidywały w art. 21 właściwość „Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na podstawie art. 272 TFUE” do rozstrzygnięcia wszelkich sporów związanych z umową.
- 3 W dniu 14 kwietnia 2014 r. skarżąca odbyła rozmowę w kontekście sporządzania sprawozdania z oceny okresowej z trzema osobami: swym przełożonym, którym był prokurator generalny misji Eulex Kosowo, swym bezpośrednim kierownikiem, którym był szef zespołu prokuratorów, oraz pracownikiem wydziału ds. zasobów ludzkich. W trakcie tej rozmowy skarżąca otrzymała kopię sprawozdania z jej oceny. Skarżąca poinformowała wspomniane osoby, że zamierza złożyć odwołanie od sprawozdania z oceny, gdyż nie zgadza się z jego treścią.
- 4 W dniu 28 kwietnia 2014 r. skarżąca złożyła zażalenie na sprawozdanie z oceny do kierownika wydziału ds. zasobów ludzkich. W zażaleniu zakwestionowała ocenę zawartą w sprawozdaniu oraz, ogólnie wskazała na nieprawidłowości, do jakich miało dojść w trakcie postępowania w sprawie oceny. Decyzją z dnia 12 sierpnia 2014 r. szef Eulex Kosowo (zwany dalej „szefem misji”) poinformował skarżącą, że jej zażalenie zostało rozpatrzone pozytywnie, skutkiem czego sprawozdanie z oceny z dnia 14 kwietnia 2014 r. zostało uchylone.
- 5 W dniu 1 lipca 2014 r. skarżąca została powiadomiona przez swego przełożonego o organizacji konkursu wewnętrznego na stanowisko prokuratora, gdyż zgodnie z planem operacji (zwanym dalej „OPLAN”) liczba prokuratorów miała zostać zredukowana, a art. 4.3 standardowych procedur operacyjnych dotyczących reorganizacji przewidywał w takich okolicznościach konieczność zorganizowania konkursu. Konkurs wewnętrzny został przeprowadzony w lecie 2014 r., a następnie został anulowany.
- 6 W 2014 r. misja Eulex Kosowo wydała skarżącej polecenie podejścia do egzaminu na prawo jazdy. Skarżąca trzykrotnie nie zdała tego egzaminu w tym okresie. Ostatni egzamin odbył się w dniu 22 października 2014 r. W październiku 2014 r. skarżąca przedłożyła wydziałowi ds. zasobów ludzkich misji Eulex Kosowo dokumenty zaświadczające o jej niepełnosprawności. W listopadzie 2015 r. i w lutym 2016 r. skarżąca ponownie otrzymała polecenie poddania się wspomnianemu egzaminowi.
- 7 W dniu 24 czerwca 2016 r. pismem wydziału ds. zasobów ludzkich misji Eulex Kosowo skarżąca została poinformowana, że w lipcu 2016 r. zostanie przeprowadzony nowy konkurs wewnętrzny na stanowisko prokuratora, to jest konkurs EK30077 (zwany dalej „konkursem wewnętrznym z 2016 r.”), ze względu na redukcję liczby stanowisk. W piśmie wskazano, że niewzięcie udziału w tym konkursie albo uzyskanie w nim niewystarczających wyników będzie stanowić podstawę do nieprzedłużenia skarżącej umowy o pracę, która miała wygasnąć w dniu 14 listopada 2016 r.

- 8 W dniu 5 lipca 2016 r. skarżąca zwróciła się na piśmie do wydziału ds. zasobów ludzkich misji Eulex Kosowo w celu poznania składu komisji konkursowej konkursu wewnętrznego z 2016 r.
- 9 W dniu 19 lipca 2016 r. skarżąca odbyła rozmowę z komisją konkursową. Zarówno przed tą rozmową, jak i w jej trakcie skarżąca kwestionowała skład komisji konkursowej, powołując się na zaszłości między nią a przewodniczącym komisji konkursowej. W okresie od 4 stycznia do końca sierpnia 2014 r. przewodniczący komisji konkursowej był bowiem jako prokurator generalny misji Eulex Kosowo przełożonym skarżącej.
- 10 We wspomnianym okresie skarżąca złożyła zażalenie na sprawozdanie z oceny sporządzone i podpisane przez jej przełożonego, w rezultacie czego owo sprawozdanie zostało anulowane (zob. pkt 4 powyżej). Ponadto w tym samym okresie skarżąca wniosła, w dniu 25 sierpnia 2014 r., zażalenie na wynik konkursu wewnętrznego, w którym wzięła udział w 2014 r. Kwestionowała w szczególności obecność jej przełożonego w składzie komisji konkursowej, powołując się na jego udział w postępowaniu w sprawie zażalenia na sprawozdanie z oceny – które to zażalenie nadal było wówczas rozpatrywane – jak również jego zachowanie wobec niej. Szef misji uwzględnił owo zażalenie, jednakże z innego powodu, a mianowicie z uwagi na zasiadanie w komisji konkursowej dwóch członków mających to samo obywatelstwo. Uznał zatem, że nie było konieczności badania zarzutu skarżącej dotyczącego obecności jej przełożonego w składzie komisji konkursowej.
- 11 W rezultacie tuż przed rozpoczęciem rozmowy z komisją konkursową konkursu wewnętrznego z 2016 r. skarżąca podniosła, że skład komisji konkursowej narusza wymóg bezstronności przewidziany w przepisach standardowych procedur operacyjnych (zwanych dalej „SPO”) i OPLAN.
- 12 Pismem kierownika wydziału ds. zasobów ludzkich z dnia 30 września 2016 r. skarżąca została poinformowana, że nie znalazła się w gronie laureatów konkursu wewnętrznego z 2016 r. (w tym zakresie zwanym dalej „decyzją w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r.”). Tym samym pismem kierownik wydziału potwierdził skarżącej, że jej umowa wygaśnie w dniu 14 listopada 2016 r., poinformował ją o swojej decyzji o jej nieprzedłużeniu oraz zapowiedział, że informacje dotyczące dalszych kroków związanych z wygaśnięciem jej umowy otrzyma w terminie późniejszym (w tym zakresie zwanym dalej „decyzją w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę”).
- 13 Pismem z dnia 10 października 2016 r. skarżąca wniosła zażalenie do szefa misji na decyzję w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. i decyzję w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę.
- 14 Pismem z dnia 31 października 2016 r. szef misji oddalił to zażalenie, uznając, że nie doszło do naruszenia zasad naboru personelu. Szef misji podkreślił, że nie doszło do żadnego konfliktu interesów oraz że przed konkursem wewnętrznym z 2016 r. skarżąca nie skarżyła się, aby w jakikolwiek sposób była nękana bądź zastraszana przez przełożonego. Szef misji uznał, że okoliczność ponownej oceny podwładnych sama w sobie nie stanowi konfliktu interesów. Dodał, że z załącznika 13 do OPLAN wynika, iż w skład komisji konkursowej muszą wchodzić szef wydziału wykonawczego oraz prokurator w randze szefa misji Eulex Kosowo, a skład komisji musi być ten sam dla wszystkich kandydatów.
- 15 W dniu 1 listopada 2016 r. skarżąca skierowała pismo do szefa misji, domagając się wszczęcia postępowania arbitrażowego przewidzianego w art. 20 ust. 2 jej umowy z misją Eulex Kosowo. Jej wniosek został oddalony w dniu 14 listopada 2016 r., czyli w dniu wygaśnięcia jej umowy o pracę.

Przebieg postępowania i żądania stron

- 16 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 25 kwietnia 2017 r. skarżąca wniosła niniejszą skargę. Skarżąca złożyła także wniosek o utajnienie jej danych osobowych, który został uwzględniony przez Sąd w dniu 19 września 2017 r.

- 17 W swojej skardze skarżąca wnosi w istocie do Sądu o:
- stwierdzenie, że misja Eulex Kosowo, po pierwsze, naruszyła swoje zobowiązania umowne przy wykonywaniu umowy, przy stosowaniu OPLAN, koncepcji operacji (Conops), SPO dotyczących reorganizacji oraz SPO dotyczących naboru personelu, oraz po drugie, naruszyła „zasady uczciwości kontraktowej i dobrej wiary”, oraz nakazanie misji Eulex Kosowo naprawienia wyrządzonych w ten sposób szkód;
 - stwierdzenie, że misja Eulex Kosowo naruszyła swoje zobowiązania pozaumowne i nakazanie misji Eulex Kosowo naprawienia wynikłych stąd krzywd;
 - stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. oraz decyzji w sprawie nieprzedłużenia jej umowy o pracę (zwanym dalej łącznie „zaskarżonymi decyzjami”);
 - zasądzenie od misji Eulex Kosowo na jej rzecz, po pierwsze, tytułem naprawienia szkody majątkowej, kwoty odpowiadającej nieotrzymanym przez nią wynagrodzeniom w wysokości 19 miesięcznych pensji brutto wraz z dodatkami dziennymi oraz podwyżkami wynagrodzenia, oraz po drugie, tytułem naprawienia krzywdy wyrządzonej jej „bezprawnymi decyzjami i działaniami” misji Eulex Kosowo, kwoty 50 000 EUR;
 - obciążenie misji Eulex Kosowo kosztami postępowania, powiększonymi o 8-procentowe odsetki.
- 18 Odrębnym pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 24 sierpnia 2017 r. misja Eulex Kosowo podniosła na podstawie art. 130 § 1 i 7 regulaminu postępowania przed Sądem zarzut niedopuszczalności.
- 19 W piśmie zawierającym zarzut niedopuszczalności misja Eulex Kosowo wniosła do Sądu o:
- odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej;
 - obciążenie skarżącej kosztami postępowania.
- 20 W dniu 20 października 2017 r. skarżąca przedstawiła uwagi w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności.
- 21 W swych uwagach odnoszących się do zarzutu niedopuszczalności skarżąca wnosi w istocie do Sądu o uznanie skargi za dopuszczalną.

Co do prawa

- 22 Zgodnie z art. 126 regulaminu postępowania, jeżeli Sąd jest oczywiście niewłaściwy do rozpoznania skargi lub jeżeli skarga jest oczywiście niedopuszczalna albo prawnie oczywiście bezzasadna, Sąd może, na wniosek sędziego sprawozdawcy, w każdej chwili orzec postanowieniem z uzasadnieniem, bez dalszych czynności procesowych.
- 23 W niniejszym przypadku Sąd, uznając, że po zapoznaniu się z aktami sprawy ma wystarczającą wiedzę, postanawia orzec bez dalszych czynności procesowych.

Co do przedmiotu sporu

- 24 Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 21 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, który ma zastosowanie do postępowania przed Sądem na mocy art. 53 akapit pierwszy tego statutu, oraz zgodnie z art. 76 lit. d) i e) regulaminu postępowania każda skarga musi zawierać przedmiot sporu, podnoszone zarzuty i argumenty, zwięzłe przedstawienie powołanych zarzutów, oraz żądania skarżącego. Elementy te winny być na tyle jasne i precyzyjne, by umożliwić stronie pozwanej przygotowanie obrony, a Sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie skargi, w razie potrzeby bez dodatkowych informacji. W celu zapewnienia bezpieczeństwa prawnego i prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości do tego, by skarga była dopuszczalna, konieczne jest, by istotne okoliczności faktyczne i prawne, na których została oparta, wynikały, choćby w sposób zwięzły, lecz spójny i zrozumiały, z samej treści skargi (zob. postanowienie z dnia 27 marca 2017 r., Frank/Komisja, T-603/15, niepublikowane, EU:T:2017:228, pkt 37, 38 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 25 Odnosząc się bardziej konkretnie do żądań stron, należy podkreślić, że wyznaczają one przedmiot sporu. Co za tym idzie, muszą one wyraźnie i jednoznacznie precyzować, czego domagają się strony (zob. postanowienie z dnia 27 marca 2017 r., Frank/Komisja, T-603/15, niepublikowane, EU:T:2017:228, pkt 39 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 26 Ponadto, jeżeli na poparcie jednego z żądań strona skarżąca nie podnosi żadnego zarzutu, przesłanka przewidziana w art. 76 lit. d) regulaminu postępowania, zgodnie z którą skarga musi zawierać zwięzłe omówienie powołanych zarzutów, nie jest spełniona (wyroki: z dnia 12 kwietnia 2013 r., Koda/Komisja, T-425/08, niepublikowany, EU:T:2013:183, pkt 71; z dnia 16 września 2013 r., Dornbracht/Komisja, T-386/10, EU:T:2013:450, pkt 44).
- 27 W końcu, to do strony skarżącej należy dokonanie wyboru podstawy prawnej jej skargi, nie zaś do sądu Unii wybór najwłaściwszej podstawy prawnej (zob. wyrok z dnia 9 listopada 2016 r., Trivisio Prototyping/Komisja, T-184/15, niepublikowany, EU:T:2016:652, pkt 41 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 28 W rozpatrywanym przypadku, odnosząc się do żądań sformułowanych w niniejszej skardze, należy zauważyć, że zostały one powtórzone w skardze dwukrotnie, na jej początku i na końcu. Tymczasem żądania te nie zostały sformułowane w identyczny sposób.
- 29 Dalej, jeśli chodzi o zarzuty i argumenty wysunięte na poparcie skargi, należy odnotować, że skarga podzielona została na dwie części, a mianowicie żądanie „oparte na art. 272 TFUE” i żądanie oparte na „art. 340 TFUE”. Część pierwsza, dotycząca żądania opartego na „art. 272 TFUE”, zawiera pięć zarzutów. Druga część, dotycząca żądania opartego na „art. 340 TFUE”, dzieli się na trzy podczęści, zawierające w istocie dwa zarzuty, dotyczące odpowiedzialności umownej i odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej. W skardze nie sprecyzowano jednak, który zarzut wysunięty został na poparcie którego żądania.
- 30 Należy wobec tego uznać, że niezależnie od struktury i bardzo niejasnego sposobu sformułowania skargi, skarżąca w rzeczywistości sformułowała, po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji (żądanie trzecie), po drugie, żądanie stwierdzenia przez Sąd naruszenia przez misję Eulex Kosowo swoich zobowiązań umownych i pozaumownych (żądanie pierwsze), po trzecie, żądanie stwierdzenia przez Sąd naruszenia zobowiązań pozaumownych misji Eulex Kosowo (żądanie drugie) oraz, po czwarte, żądanie uzyskania naprawienia z jednej strony szkody i krzywdy wyrządzonych przez wydanie zaskarżonych decyzji, a z drugiej strony krzywdy spowodowanej „bezprawnymi decyzjami i działaniami” misji Eulex Kosowo (żądanie czwarte).

W przedmiocie żądania trzeciego dotyczącego stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji

- 31 W ramach żądania trzeciego skarżąca domaga się w istocie stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji, to znaczy decyzji w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. oraz decyzji w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę.
- 32 Należy stwierdzić, że trzecie żądanie skarżącej dotyczące stwierdzenia nieważności opiera się na „art. 272 TFUE”. Na poparcie tego żądania, skarżąca podnosi pięć zarzutów dotyczących: zarzut pierwszy – naruszeń proceduralnych popełnionych w ramach konkursu wewnętrznego z 2016 r., zarzut drugi – konfliktu interesów, niewyłączenia się ze składu komisji konkursowej przez jej przewodniczącego oraz nadużycia przez niego władzy; zarzut trzeci – naruszenia zasady bezstronności oraz prawa skarżącej do dobrej administracji; zarzut czwarty – naruszenia prawa skarżącej do warunków pracy zapewniających poszanowanie jej zdrowia, bezpieczeństwa i godności, a także naruszenia warunków sformułowanych w ogłoszeniu o konkursie z 2014 r. oraz prawa do dobrej administracji, oraz zarzut piąty – naruszenie prawa do równych i sprawiedliwych warunków pracy.
- 33 W tym względzie, jeśli chodzi o zarzuty czwarty i piąty, skarżąca zarzuca misji Eulex Kosowo, po pierwsze, naruszenie prawa w związku z egzaminem na prawo jazdy oraz nieuwzględnieniem jej niepełnosprawności oraz, po drugie, naruszenie prawa do równych i sprawiedliwych warunków pracy. Należy jednakże stwierdzić, że owe zarzuty nie mają bezpośredniego związku ani z zaskarżonymi decyzjami, ani z żądaniem trzecim, w którym skarżąca kwestionuje zgodność z prawem tych decyzji. Zarzuty te należy zatem zbadać w ramach badania żądań pierwszego i drugiego.
- 34 Co się tyczy zarzutów drugiego i trzeciego, skarżąca dąży w istocie do zakwestionowania decyzji w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. oraz decyzji w sprawie nieprzedłużenia jej umowy o pracę.
- 35 Chociaż misja Eulex Kosowo w ramach zarzutu niedopuszczalności nie powołała się na niedopuszczalność w tym kontekście, należy w pierwszej kolejności sprawdzić, czy decyzje, które są przedmiotem żądania trzeciego, należą do zasad regulujących rozpatrywany stosunek umowny, co pozwoliłoby uznać, że skarga została w tym względzie wniesiona na podstawie art. 272 TFUE.
- 36 W tym względzie z orzecznictwa wynika, że charakter umowny mają akty wpisujące się w zakres umowy, z którą są nierozdzielnie związane (zob. podobnie postanowienie z dnia 31 sierpnia 2011 r., IEM/Komisja, T-435/10, niepublikowane, EU:T:2011:410, pkt 30). Z kolei jeżeli dany akt zmierza do wywarcia wiążących skutków prawnych, które wykraczają poza wiążący strony stosunek umowny i prowadzą do wykonywania prerogatyw władzy publicznej przyznanych instytucji będącej stroną umowy działającej jako organ administracyjny, akt taki podlega zaskarżeniu skargą o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE (zob. podobnie wyrok z dnia 9 września 2015 r., Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro/Komisja, C-506/13 P, EU:C:2015:562, pkt 20).
- 37 W rozpatrywanym przypadku należy stwierdzić, że art. 21 umowy o pracę, jeśli chodzi o trzy ostatnie umowy zawarte w drugim okresie umownym, od dnia 15 października 2014 r. do dnia 14 listopada 2016 r., przewidywał, iż „wszelkie spory dotyczące umowy lub z nią związane będą rozstrzygane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w trybie art. 272 [TFUE]”. Stąd, aby ustalić, czy zaskarżone decyzje mają charakter umowny lub można je oddzielić od kontekstu umownego, należy zbadać, czy owe decyzje znajdują podstawę w postanowieniach umownych obowiązujących w drugim okresie umownym.
- 38 W tym względzie, w pierwszej kolejności, co się tyczy decyzji w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r., należy przypomnieć, że pismem z dnia 30 września 2016 r. skarżąca została poinformowana, iż nie znalazła się w gronie laureatów tego konkursu.

- 39 Tymczasem należy stwierdzić, że tego rodzaju decyzja nie znajduje podstawy w postanowieniach umowy o pracę, którą skarżąca zawarła z misją Eulex Kosowo, ale została wydana przez komisję konkursową konkursu wewnętrznego z 2016 r.
- 40 Otóż, po pierwsze, ów konkurs został zorganizowany przez misję Eulex Kosowo w następstwie podjęcia decyzji o redukcji personelu tej misji, która to decyzja została przyjęta po zatwierdzeniu w dniu 17 czerwca 2016 r. OPLAN oraz w dniu 20 czerwca 2016 r. planu rozmieszczenia misji Eulex Kosowo. Tymczasem, jeśli chodzi o OPLAN, z art. 4 ust. 4 wspólnego działania 2008/124 wynika, że za jego sporządzenie odpowiada Zespół Unii Europejskiej ds. Planowania (EPUE Kosowo) i że jest on zatwierdzany przez Radę Unii Europejskiej. Co się tyczy planu rozmieszczenia misji Eulex Kosowo zatwierdzonego przez dowódcę operacji cywilnej, z art. 7 ust. 2 wspólnego działania 2008/124 wynika, że dowódca sprawuje dowództwo i kontrolę nad misją Eulex Kosowo na poziomie strategicznym, pod kontrolą polityczną i strategicznym kierownictwem Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz pod ogólnym zwierzchnictwem Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa. Wobec powyższego decyzja o organizacji konkursu z 2016 r. stanowi decyzję administracyjną, która nie została wydana na podstawie umowy o pracę skarżącej z misją Eulex Kosowo.
- 41 Po drugie, decyzja w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. została wydana przez komisję konkursową w kontekście unormowań opisanych w pkt 40 powyżej. Nie została wobec tego wydana na podstawie umowy o pracę skarżącej z misją Eulex Kosowo.
- 42 Wynika stąd, że decyzja w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r., z jednej strony, pozostaje bez związku z tą umową, a z drugiej strony, stanowi akt podlegający zaskarżeniu skargą o stwierdzenie nieważności, gdyż zmierza do wywarcia wiążących skutków prawnych, które wykraczają poza wiążący strony stosunek umowny i prowadzą do wykonywania prerogatyw władzy publicznej przyznanych misji Eulex Kosowo działającej jako organ administracyjny (zob. podobnie wyrok z dnia 9 września 2015 r., Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisja, C-506/13 P, EU:C:2015:562, pkt 20; postanowienie z dnia 29 września 2016 r., Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT/Komisja, C-102/14 P, niepublikowany, EU:C:2016:737, pkt 55, 58).
- 43 Należy też zauważyć, że na poparcie twierdzeń przedstawionych w ramach żądania trzeciego dotyczącego stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji skarżąca nie formułuje żadnego zarzutu, zarzutu szczegółowego ani argumentu opartego na postanowieniach jej umowy o pracę z misją Eulex Kosowo. Przeciwnie, skarżąca podnosi zarzuty dotyczące stwierdzenia nieważności opierające się na naruszeniu norm prawa Unii w celu uzyskania stwierdzenia, że zaskarżone decyzje dotknięte są wadami właściwymi dla aktów administracyjnych, takimi jak uchybienia proceduralne popełnione w ramach konkursu wewnętrznego, nieprawidłowości w składzie komisji konkursowej tego konkursu, brak bezstronności komisji oraz naruszenie zasad dobrej administracji i równego traktowania (zob. podobnie i analogicznie postanowienie z dnia 31 sierpnia 2011 r., IEM/Komisja, T-435/10, niepublikowane, EU:T:2011:410, pkt 39).
- 44 W drugiej kolejności, co się tyczy decyzji w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę, skarżąca kwestionuje decyzję misji Eulex Kosowo o niezaproponowaniu jej podpisania nowej umowy.
- 45 W tym względzie z akt sprawy wynika, że to, iż skarżącej nie zaproponowano podpisania nowej umowy, było uzasadnione tym, że nie została ona laureatką konkursu wewnętrznego z 2016 r. Obowiązująca CDD przewidywała w art. 16.1, że umowa została zawarta na okres od 15 czerwca do 14 listopada 2016 r. Niemniej jednak umowa nie zawierała klauzuli przewidującej jej przedłużenie. Należy wobec tego stwierdzić, że decyzja o zaproponowaniu bądź niezaproponowaniu nowej umowy skarżącej nie wynikała z postanowień umowy o pracę skarżącej z misją Eulex Kosowo, lecz z decyzji administracyjnej wydziału ds. zasobów ludzkich misji Eulex Kosowo wyciągającej wnioski z decyzji w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. oraz niepowodzenia skarżącej w tym konkursie. A zatem

wydając tę decyzję, misja Eulex Kosowo nie działała w ramach praw i obowiązków powstałych z mocy umowy. Decyzja o przedłużeniu bądź nieprzedłużeniu umowy stanowi zatem decyzję o charakterze administracyjnym, której nie można podważać na podstawie art. 272 TFUE.

- 46 Z uwagi na powyższe okoliczności, pomimo że skarżąca wyraźnie wysunęła swoje żądanie stwierdzenia nieważności, opierając się na „art. 272 TFUE”, należy uznać, że trzecie żądanie niniejszej skargi, w którym skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji, należy traktować jak żądanie stwierdzenia nieważności sformułowane na podstawie postanowień art. 263 TFUE.
- 47 W tym względzie rozpoznając skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie przepisów art. 263 TFUE, sąd Unii powinien dokonać oceny legalności zaskarżonego aktu w odniesieniu do traktatu FUE lub każdego przepisu prawnego dotyczącego jego zastosowania, a zatem prawa Unii. Natomiast w ramach skargi wniesionej na podstawie art. 272 TFUE strona skarżąca może zarzucać instytucji będącej współkontrahentem jedynie naruszenie postanowień umownych lub naruszenie prawa mającego zastosowanie do umowy (wyrok z dnia 27 września 2012 r., Applied Microengineering/Komisja, T-387/09, EU:T:2012:501, pkt 40).
- 48 Nawet gdyby założyć, że wobec misji Eulex Kosowo można wnieść skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 akapit pierwszy TFUE, oraz nawet gdyby założyć, że Sąd może zmienić kwalifikację podstawy trzeciego żądania skargi o stwierdzenie nieważności opartej na art. 263 TFUE, należy podkreślić, że zgodnie z brzmieniem art. 263 akapit szósty TFUE skarga o stwierdzenie nieważności musi zostać wniesiona w terminie dwóch miesięcy, stosownie do przypadku, od daty publikacji aktu lub jego notyfikowania skarżącemu lub w razie ich braku od daty powzięcia przez niego wiadomości o tym akcie. Zgodnie z art. 60 regulaminu postępowania termin ten należy przedłużyć o dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość.
- 49 Tymczasem w pierwszej kolejności decyzja w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. została doręczona skarżącej w dniu 30 września 2016 r. Decyzja szefa misji dotycząca zażalenia złożonego przez skarżącą została jej doręczona w dniu 31 października 2016 r. W tych okolicznościach to dzień 31 października 2016 r. stanowi więc datę rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia skargi na decyzję w sprawie konkursu.
- 50 W drugiej kolejności, co się tyczy decyzji w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę, została ona doręczona skarżącej w dniu 30 września 2016 r. Ponieważ skarżąca została poinformowana o oddalaniu jej wniosku o przeprowadzenie postępowania arbitrażowego w dniu 14 listopada 2016 r., to właśnie od tej daty należy liczyć początek biegu terminu do wniesienia skargi.
- 51 W konsekwencji, ponieważ skarżąca wniosła niniejszą skargę w dniu 25 kwietnia 2017 r., jest oczywiste, że uczyniła to z uchybieniem terminu do podważenia zgodności z prawem zaskarżonych decyzji.
- 52 W związku z powyższym trzecie żądanie należy odrzucić jako oczywiście niedopuszczalne.

W przedmiocie żądań pierwszego i drugiego, zmierzających do stwierdzenia przez Sąd, że misja Eulex Kosowo naruszyła swoje zobowiązania umowne i pozaumowne

- 53 Poprzez żądania pierwsze i drugie skarżąca domaga się od Sądu stwierdzenia, że misja Eulex Kosowo naruszyła swoje zobowiązania umowne i pozaumowne, a w konsekwencji winna naprawić doznane przez skarżącą szkodę i krzywdę.
- 54 W tym względzie, z jednej strony, w zakresie, w jakim skarżąca domaga się naprawienia szkody, której miała doznać ze względu na nieznaledzenie się w gronie laureatów konkursu z 2016 r. oraz ze względu na nieprzedłużenie umowy z dniem 14 listopada 2016 r., skarżąca chce w rzeczywistości uzyskać rezultat identyczny z tym, który byłby efektem skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji.

- 55 Tymczasem należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, jeżeli żądanie odszkodowawcze pozostaje w bezpośrednim związku z żądaniem stwierdzenia nieważności, które to żądanie zostało uznane za niedopuszczalne, również żądanie odszkodowawcze należy uznać za niedopuszczalne (zob. podobnie i analogicznie postanowienia: z dnia 24 marca 1993 r., Benzler/Komisja, T-72/92, EU:T:1993:27, pkt 21; z dnia 9 czerwca 2004 r., Camós Grau/Komisja, T-96/03, EU:T:2004:172, pkt 44).
- 56 Z drugiej strony, w zakresie, w jakim skarżąca podnosi naruszenia „zasad uczciwości kontraktowej i dobrej wiary” oraz prawa do równych i sprawiedliwych warunków pracy, zdaje się ona odnosić do twierdzeń zawartych w zarzutach czwartym i piątym, podniesionych na poparcie żądania trzeciego i opisanych w pkt 32 powyżej.
- 57 W tym względzie, co się tyczy zarzutu czwartego, skarżąca podnosi naruszenia, które miały mieć miejsce w związku z egzaminem na prawo jazdy oraz nieuwzględnieniem jej niepełnosprawności, sugerując, że padła ofiarą mobbingu. Uważa, że okoliczność, iż wymagano od niej zdania egzaminu na prawo jazdy, była sprzeczna z zaproszeniem do składania kandydatur z 2014 r. oraz decyzją szefa misji z dnia 26 stycznia 2011 r. dotyczącą „propozycji wprowadzenia oceny umiejętności prowadzenia pojazdów”, że misja Eulex Kosowo nie wzięła pod uwagę jej niepełnosprawności oraz że dopuściła się wobec niej mobbingu w kontekście tego egzaminu. Miałoby to świadczyć o naruszeniu przez misję Eulex Kosowo prawa skarżącej do warunków pracy zapewniających poszanowanie zdrowia, bezpieczeństwa i godności oraz prawa do dobrej administracji.
- 58 Jednakże w myśl utrwalonego orzecznictwa stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Unii w rozumieniu art. 340 akapit drugi TFUE z tytułu bezprawnych działań jej organów jest uzależnione od kumulatywnego spełnienia określonych przesłanek, a mianowicie bezprawności działań zarzucanych instytucji, rzeczywistego charakteru szkody oraz istnienia związku przyczynowego między zarzucanym działaniem a powoływaną szkodą. Te trzy przesłanki mają charakter kumulatywny, więc niespełnienie jednej z nich powoduje oddalenie żądań odszkodowawczych (zob. podobnie wyrok z dnia 15 stycznia 2015 r., Ziegler i Ziegler Relocation/Komisja, T-539/12 i T-150/13, niepublikowany, EU:T:2015:15, pkt 59, 60; postanowienie z dnia 1 lutego 2018 r., Collins/Parlament, T-919/16, niepublikowane, EU:T:2018:58, pkt 43).
- 59 Co się tyczy przesłanki dotyczącej rzeczywistego charakteru szkody, należy przypomnieć, że odpowiedzialność Unii może powstać jedynie wtedy, gdy strona skarżąca faktycznie poniosła „rzeczywistą i pewną” szkodę. To na stronie skarżącej ciąży obowiązek przedstawienia sądowi Unii dowodów pozwalających na ustalenie istnienia i rozmiaru takiej szkody (zob. wyroki: z dnia 16 lipca 2009 r., SELEX Sistemi Integrati/Komisja, C-481/07 P, niepublikowany, EU:C:2009:461, pkt 36 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 8 listopada 2011 r., Idromacchine i in./Komisja, T-88/09, EU:T:2011:641, pkt 25 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 60 W rozpatrywanym przypadku należy zauważyć, że skarga nie zawiera żadnych informacji pozwalających Sądowi na ustalenie charakteru i zakresu szkody, którą skarżąca miała ponieść ze względu na konieczność zdania egzaminu na prawo jazdy. Skarżąca nie przedstawiła bowiem jasno i w sposób jednoznaczny, spójny i zrozumiały elementów konstytutywnych szkody.
- 61 Co się tyczy przesłanki dotyczącej istnienia związku przyczynowego, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, ta ustanowiona w art. 340 akapit drugi TFUE przesłanka dotyczy istnienia wystarczająco bezpośredniego związku przyczynowego między zachowaniem instytucji a szkodą (wyroki: z dnia 18 marca 2010 r., Trubowest Handel i Makarov/Rada i Komisja, C-419/08 P, EU:C:2010:147, pkt 53; z dnia 14 grudnia 2005 r., Beamglów/Parlament i in., T-383/00, EU:T:2005:453, pkt 193; zob. także podobnie wyrok z dnia 4 października 1979 r., Dumortier i in./Rada, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 i 45/79, EU:C:1979:223, pkt 21). Do strony skarżącej należy dostarczenie

dowodów wskazujących na istnienie związku przyczynowego między zarzucanym zachowaniem a podnoszoną szkodą (zob. wyrok z dnia 30 września 1998 r., Coldiretti i in./Rada i Komisja, T-149/96, EU:T:1998:228, pkt 101 i przytoczone tam orzecznictwo).

62 Tymczasem należy stwierdzić, że skarga, w szczególności jej pkt VIII, D, zawierający zarzut czwarty, nie zawiera żadnych informacji w tym względzie. W ramach części poświęconej przesłankom powstania odpowiedzialności pozaumownej, skarżąca ogranicza się do stwierdzenia, że „między tymi bezprawnymi decyzjami i działaniami a poniesioną szkodą zachodzi bezpośredni związek przyczynowy”, nie wyjaśniając jednak, z czego ten związek wynika, ani nie przedstawiając żadnych dowodów w tym względzie.

63 W tych okolicznościach należy uznać, że związek przyczynowy między zarzucanym zachowaniem a podnoszoną szkodą ewidentnie nie został wykazany. Zarzut czwarty nie został więc należycie wykazany w zakresie, w jakim dotyczy odpowiedzialności pozaumownej misji Eulex Kosowo.

64 Jeśli chodzi o odpowiedzialność umowną misji Eulex Kosowo, w kontekście zarzutu czwartego dotyczącego obowiązku zdania przez skarżącą egzaminu na prawo jazdy oraz mobbingu, do którego jej zdaniem doszło na tym tle, nawet gdyby uznać, że Sąd jest właściwy do wypowiedzenia się w przedmiocie okoliczności faktycznych, które miały miejsce w trakcie pierwszego okresu umownego, należy stwierdzić, że w zaproszeniu do składania kandydatur na stanowisko prokuratora, na które zgłosiła się skarżąca, wskazano, iż wybrani kandydaci muszą posiadać ważne prawo jazdy i być w stanie prowadzić pojazd z napędem na cztery koła. Powyższe warunki stanowią wobec tego część umowy o pracę skarżącej, skutkiem czego zobowiązanie jej do zdania egzaminu na prawo jazdy nie stanowi naruszenia przez misję Eulex Kosowo jej zobowiązań umownych.

65 Przechodząc do zarzutu piątego, skarżąca podnosi naruszenie prawa do równych i sprawiedliwych warunków pracy, zapisanego w art. 31 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Zgodnie z tym, co twierdzi:

„[W okresie zatrudnienia przez misję Eulex Kosowo]

- 1) jej przełożeni oraz inni prokuratorzy wypowiadali się na temat jej doświadczenia zawodowego, które było wielokrotnie i otwarcie kwestionowane w obecności innych prokuratorów, niekiedy niemających stosownych kwalifikacji;
- 2) powierzano jej sprawy, które nie były zgodne z jej doświadczeniem;
- 3) wszystkie oceny pozytywne, które uzyskiwała, były obniżane przez jej bezpośredniego przełożonego;
- 4) wykonywana przez nią praca nie spotykała się z odpowiednim uznaniem;
- 5) sprawozdania z oceny przebiegu jej kariery zawodowej nie odzwierciedlały obiektywnie wyników jej pracy;
- 6) nigdy nie powierzono jej funkcji tymczasowej dyrektora na czas nieobecności dyrektora misji [...];
- 7) nigdy nie powołano jej w skład komisji ds. naboru, mimo zgłaszania ją na to stanowisko przez jej współpracowników za każdym razem, gdy poszukiwano ochotników”.

66 Zdaniem skarżącej wspomniane okoliczności były dla niej „obraźliwe” i „poniżające” oraz „stanowiły przejaw niesprawiedliwego traktowania jej prawa do równych i sprawiedliwych warunków pracy”.

67 Tymczasem należy stwierdzić, że skarżąca nie przedstawia żadnych dowodów na poparcie tych zarzutów.

68 Z tego powodu, nawet gdyby uznać, że Sąd jest właściwy do wypowiedzenia się w przedmiocie okoliczności faktycznych, które miały miejsce w trakcie pierwszego okresu umownego, prawdziwość zarzutów czwartego i piątego nie została wykazana.

69 W rezultacie żądania pierwsze i drugie należy odrzucić jako w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście pozbawione podstawy prawnej.

W przedmiocie żądania czwartego zmierzającego do nakazania misji Eulex Kosowo naprawienia szkody i krzywdy, których miała doznać skarżąca

70 W pierwszej kolejności skarżąca uważa, że bezprawne działania, jakich dopuściła się misja Eulex Kosowo w ramach postępowania konkursowego z 2016 r., wyrządziły jej szkodę ze względu na wydaną wobec niej decyzję o nieprzedłużeniu jej umowy o pracę. Domaga się na tej podstawie, aby Sąd nakazał misji Eulex Kosowo, zgodnie z art. 340 TFUE, naprawienie szkody majątkowej. Skarżąca uważa ponadto, że decyzja w sprawie konkursu z 2016 r. wyrządziła jej również krzywdę ze względu na jej uzasadnienie, w którym wskazano, iż wyniki jej pracy są niewystarczające, o czym wspomniano też w trakcie rozmowy.

71 W tym względzie, jak przypomniano w pkt 55 powyżej, jeżeli żądanie odszkodowawcze pozostaje w bezpośrednim związku z żądaniem stwierdzenia nieważności, które to żądanie zostało uznane za niedopuszczalne, również żądanie odszkodowawcze należy uznać za niedopuszczalne.

72 W rozpatrywanym przypadku, domagając się naprawienia szkody majątkowej i krzywdy, których miała doznać ze względu na niezalezienie się w gronie laureatów konkursu z 2016 r. oraz ze względu na nieprzedłużenie umowy z dniem 14 listopada 2016 r. skarżąca chce w rzeczywistości uzyskać rezultat identyczny z tym, który byłby efektem skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji. Stąd jej żądania odszkodowawcze są ściśle związane z żądaniem stwierdzenia nieważności. Tymczasem, jak wynika z pkt 35–51 powyżej, żądanie trzecie, dotyczące stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji, jest oczywiście niedopuszczalne.

73 W konsekwencji, żądanie odszkodowawcze, które zmierza do naprawienia szkody majątkowej i krzywdy powstałych ze względu na niezalezienie się w kręgu laureatów konkursu z 2016 r. oraz ze względu na nieprzedłużenie umowy z dniem 14 listopada 2016 r., jest niedopuszczalne.

74 W drugiej kolejności, w części skargi poświęconej odpowiedzialności pozaumownej opartej na art. 340 akapit drugi TFUE, skarżąca utrzymuje, że „bezprawne decyzje i działania” misji Eulex Kosowo wyrządziły jej krzywdę. Konkretniej rzecz ujmując, skarżąca twierdzi, że „bezprawne decyzje i działania [misji Eulex Kosowo], w szczególności te, które były dla niej obiektywnie obraźliwe i poniżające, naruszyły jej godność, za co należy jej się zadośćuczynienie”, że „miały one też bardzo duży wpływ na poczucie jej wartości osobistej i reputację zawodową oraz perspektywy dalszego rozwoju jej kariery zawodowej” oraz że „na powstanie krzywdy miała też wpływ decyzja o niewybraniu jej na stanowisko prokuratora, uzasadniona słabymi jakoby wynikami uzyskanymi podczas rozmowy”.

75 Jednakże, jak już wskazano w pkt 67 powyżej, należy stwierdzić, że skarżąca nie przedstawia żadnych dowodów na poparcie tych zarzutów. Skarżąca ogranicza się do przedstawienia prostych stwierdzeń, pozbawionych konkretnych odniesień do norm, które jakoby zostały naruszone, jak również do okoliczności faktycznych potwierdzających te twierdzenia.

76 Żądanie czwarte należy więc odrzucić jako oczywiście pozbawione podstawy prawnej.

77 Z wszystkich powyższych rozważań wynika, bez potrzeby rozpatrywania zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez misję Eulex Kosowo, że skargę należy odrzucić w części jako oczywiście niedopuszczalną, a w części jako oczywiście pozbawioną podstawy prawnej.

W przedmiocie kosztów

- 78 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.
- 79 Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy – zgodnie z żądaniem misji Eulex Kosowo – obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (dziewiąta izba)

niniejszym postanawia:

- 1) Skarga zostaje odrzucona.**
- 2) SC pokrywa koszty postępowania.**

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 19 września 2018 r.

Sekretarz
E. Coulon

Prezes
S. Gervasoni